

~~FORMINDSKEDE FINGRE¹²⁴ FOR HIDSENDE
FOR KÅDE GAMLE KONER. ANNE VRIDER SIG, FLO
SNOR SIG UD – MEN KAN DE LASTES FOR DET?~~

– Enhankede hørkan, sagde han og smilede grumt. Det pirrer mig, må jeg sige.

– Pirrede også de to gamle, sagde Myles Crawford, hvis vilkendte hele sandheden som Gud den Almægtige gør.

124. Formindskede fingre: Henryder til at fingrene på Nelsonstatuen der var af sandsten, var forvirrede.

8

Ananasklumper, citronslirkpinde, brystsukker. En sukkerklabrig pige var ved at fyde skovlfulde af flødefarvede bolcher op til en Christian Brother¹. En eller anden skoleudflugt. Skidt for deres mærser. Bolche- og konfektfabrikant; kongelig hofleverandør. Konge. Gud. Beware. Vor. Sidder på sin trone og sutter røde bølsjer hvide².

En dyster, ung mand fra K. F.U.M. der vagtsomt holdt udkg mellem de varme, såde duffe fra Graham Lemons butik, staken løbeseddel i hånden på Mr. Bloom.

Hjerte til hjerte taler.

Blo ... Mig? Nej.

Lammets blod.

Hans langsomme fodder bragte ham vandrende mod floden mens han læste. Er du frelst? Alle bliver vasket i lammets blod. Gud ønsker blodoffer. Fødsel, hymen, martyr, krig, grundlæggelse af en bygning, slagoffer, nyrebrændoffer, druidernes øltre. Elias kommer³. Dr. Alexander Dowie⁴, genopretter af kirken i Zion, kommer.

Han kommer! Han kommer!! Han kommer!!!

Alle er hjertetilt velkommen.

1. Christian Brother: Se kap. 6, note 24 med henr.

2. Sidder på sin trone og sutter røde bølsjer hvide: Det er Kong Edward VII der sutter røde bølsjer ("red juijbes"), if. også kap. 15, note 532.

3. Elias kommer: Profeten Elias omtales bl.a. i 1. Kongernes bog kap. 17 og i 2. Kongernes bog kap. 2. Han spiller en væsentlig rolle i Den nye Testamente som en bebuder af Jesus. I Malakias 3, 23-24 hedder det: "Se, jeg sender profeten Elias til jer, før Herrens dag kommer, den store og frygtelige". Han skal vende fædres hjerte til deres sønner og sønners hjerte til deres fædre, så jeg ikke skal komme og sjæ landet med forbandedse".

4. Dr. Alexander Dowie: John Alexander Dowie (1847-1907), prædikant, født i Skotland, præst i Australien og senere USA hvor han i Chicago stiftede Zion Tabernacle, senere Christian Catholic Church in Zion. Dowie var ofte under misanke for økonomiske uregelmæssigheder til egen fordel. Han blev afstørt af sine medprædikanter i kirk'en i 1905 på grund af mistanke om polygamii og økonomiske uregelmæssigheder.

Velbelalt fidus. Torry og Alexander⁵ sidste år. Polygami. Hans kone vil snart få sat en stopper for det. Hvor stod den annonce fra et eller andet firma i Birmingham det selvlysende krukfiks? Vor Frelser. Vägne op i nattens dyb og se ham hængende på væggen. Peppers genfærdsidé⁶. Jern Nagler Rammet⁷.

Fosfor skal det gøres med. Hvis man lader en stump torsk stå, for eksempel. Jeg kunne se det blålige solvskær over det. Den nat jeg gik ned til spisekammereti køkkenet. Bryder mig ikke om allede lugte derinde der bare venter på at fare ud. Hrad var det hun ønskede sig? Malagatosiner. Tænkte på Spanien. Før Rudy blev født. Fosforensen, det der blåligt grønlige. Meget godt for hæren.

Fra Butlers hjørneejendom ved monumentet kiggede han ned ad Bachelor's Walk. Dedalus' datter strædig der uden for Dillons auktionslokaler. Skal nok være ved at sælge ud af nogle gamle møbler. Kendte hende straks på øjnene fra faderen. Snuser rundt og venter på ham. Et hjem opløses altid når moderen falder væk. Femten børn fik han. Fødselhvertå omrent. Det står i deres teologi, ellers vil præsten ikke tage den strakkels kvinde til skrifte, syndsforladelsen. Vorder frugtbare og mangfoldige⁸. Har man nogen sindে hørt mage til idé? Spiser én ud af huset. Selv har de ingen familie at ernære. Lever af landets fedme⁹. Deres vinkældere og spisekamre. Kunne godt lide at se dem holde den strenge Jom Kippur-faste¹⁰. Korstmærked Langfredagsboller. Et måltid og en forfriskning af frygt for at han skulle falde sammen på altret. En husholder-

5. Torry og Alexander: To amerikanske prædikanter der var i England 1903-05 og også besøgte Irland.
6. Peppers genfærdsidé: Et cirkustrick med spejgelser der blev frembragt ved hjælp af fosforenscrendelys.
7. Jern Nagler Rammet: I. O.T.: "Iron nails ran in." Vittighed på betydningen af INRI (Iesus Nazarenus Rex Iudeorum).
8. "Vorder frugtbare og mangfoldige": Jf. 1. Mosebog, 1, 28: "Bliv frugtbare og rartige, opfyld jorden, og underlæg jer den..." (1992-overs.). "Og Gud velstemed dem, og Gud sagde til dem: "Vorder frugtbare og mangfoldige, og opfylder Jordens" (1871-overs.).
9. "Lever af landets fedme": 1. Mosebog 45, 18: "[Farao til Jakobs sønner] "I skal hente jeres far og jeres familier og komme ned til mig. Jeg vil give jer alt godt i Egypten, så I kan leve af landets overflod!" (1992-overs.). "Hent eders Fader og eders Familier og kom hit til mig, så vil jeg give eder det bedste, der er i Egypten, og i skal nyde Landets Fedme" (1991-overs.).
10. Den strenge Jom Kippur-faste: Den jødiske forsoningsfest, Jf. 3. Mosebog, 16, 29: "Dette skal være en evigeydlig ordning for jer: I den syvende måned, på den tiende dag i måneden, skal I spæze jeres legeme, og I må ikke udfore noget arbejde; det gælder både landets egne og de fremmede, der bor som gæst blandt jer".

ske hos en af disse fyre hvis man kunne stykke det sammen fra hænde. Men man ville aldrig få noget samlet fra hænde. Ligesom at få skillinger fra ham. Skaffers sig livets goder. Ingen gæster. Meler sin egen kage. Gransker nøje sin egen opførsel. Medbring selv brød og smør. Hans velærværdighed: hold tand for tungel!

Gode Gud, den strakkels pige kjole hænger i tjavser. Under-ernært ser hun også ud. Kartofler og margarine, margarine og kartofler. Det er først bagefter de føler det. Det er på den prak-tiske prøve det kommer an. Undergraver konstitutionen.

Da han satte foden på O'Connell Bridge, steg en støvbold af røg op fra bryggeriet. Pram fra bryggeriet med porter til eks-port. England. Havluften spolerer den, har jeg hørt. Ville være interessant en dag at få et adgangskort gennem Hancock til at besøge bryggeriet. En veritabel verden for sig selv. Store kar med porter vidunderligt. Også rotter kommer ind. Drikkert så de svulmer op og bliver lige så store som en collie der flyder ovenpå. Døddrukne i porter. Drikket til de brækker sig igen ligesom mennesker. Tænk om du drak det! Rotter: potter. Nå ja, naturligtvis, hvis vi vidste alt.

Han kiggede ned og så nøgerne flakse og kredse i flugt mellem de nøgne kajmure. Barsk vejr udenfor. Hvis jeg kastede mig ned her? Reuben j's són må have slugt mere end nok af det Kloakvand. En og otte pence for meget. Hhhhhm. Det er den pudsigte måde han kommer frem med det. Ved også hvordan man skal fortælle en historie.

De kredsedde lavere. Spejder efter fourage. Vent lidt.

Han smed en sammenkrøllet papirkugle ned mellem dem. Elias togtredive fod per sekund kommer¹¹. Ikke det mindste. Kuglen vippede uønsset på strømmen af dømninger og flød videre mellem bropillerne. Ikke så store fioles. Også den dag jeg kastede den gamle kage ud fra Erin's King, samlede den op halvtreds meter agterude i kølvandet. Lever af lykketraf. De kredsedde og flaksede.

Møgen, mager af salt
Svæver over vandet smukt.

11. Elias togtredive fod per sekund kommer: Reference til den acceleration som jorden giver et faldende legeme, jf. kap. 5, note 8.

225

222

Det er således digtere skriver, lyde der ligner hinanden. Men Shakespeare timer da ikke: blankvers. Sprogets regelmæssige fall er det. Tankerne. Højtidelige.

Hamlet, jeg er din faders and

-dom til en tid at gá igen på jorden¹².

- To æbler for en penny! To for en penny!

Hans blik glæd hen over de skinnende æbler i tætte rækker i hendes stade. Australiske må de være på denne årstid. Blanke skaller: polerer dem med en klud eller et lommemørklaede.

Vent. De stakkels fugle.

Han gjorde arter holdtog købte hos den gamle æblekone to Banburykager¹³ for en penny, brød den sprøde dej i stykker og kastede stumperne ned på Liffey. Se bare! Mægerne strøg tavse, førstto, så alle ned fra højderne og kastede sig overbyttet. Væk. Hver en bid. Efter at have bemærket deres listige grådighed rystede han kagestøvet af hænderne. Det havde de ikke ventet. Manna. Lever af fisk, de har trænet kød, alle havfugle, mager, svømmesnæpper. Svæner fra Anna Liffey¹⁴ svømmer underiden hermed for at pudse sig. Om smagen kan der ikke diskuteres. Gud ved hvordan svanekød er. Robinson Crusoe måtte leve af dem.

De kredsesde med letbasken af vingerne. Jeg kaster ikke mere ud. En penny er nok. Mange tak til smedens kat. Ikke engang et kræp. De spredes også mund- og klovsyge. Hvis man propoper en kalkun med, lad os sige, kvaernede kastranter, kommer den til at smage af det. Spis svin som et svin. Men hvorfor er saltvandsfisk så ikke salte? Hvordan kan det være?

Hans øjne søgte et svar i floden og så en robåd der lå for anker og dovent vippede sin plakatbærende side på blanke dønninger.

Kino's

11/-

Bukser

Det er en god idé. Men han betaler leje til kommunen? Hvor dan kan man egentlig eje vand? Det flyder jo altid i en strøm, aldrig det samme, livers strøm, som vi sporer. Fordi livet er en strøm. Alleslags steder er godt til reklamer. Den dryppert-kvak-salver plejede at få sine klæbet op på alle pissoirer. Nu ser man den aldrig mere. Strengthforrologt. Dr. Hy Franks. Kostede ham ikke en rød øreligesom Magimini, danselæren, der reklamerede for sig selv. Fik nogle fyre til at klæbe dem op eller klæbede dem selv op for den sags skyld i smug; når han løb ind for at løsne en knap. Narreravne. Også lige stedet. POST NO BILLS. POST NO PILLS. En eller anden fyr med en dårlig der svier.

Hvis han ...?

Åh!

Hva?

Nej..... Nej.

Nej, nej. Det tror jeg ikke. Det ville han da ikke?

Nej, nej.

Mr. Bloom bevægde sig fremad og vendte sine bekymrede øjne op efter. Tænk ikke mere på det. Over ét. Tidskuglen på taget af Ballast Office er faldet. Dunsinktidskrift¹⁵. Fascinerende lille bog, som sir Robert Ball¹⁶ har skrevet. Parallaksen¹⁷. Jeg forstod det aldrig helt. Der går en præst. Kunne spørge ham. Par det er græsk: parallel, parallaks. Med ham på hose kaldte hun det, indtil jeg fortalte hende om sjelevandring. Åh, sludder.

Mr. Bloom smilede åh, sludder til to vinduer i Ballast Office. Hun har ret når alt kommer til alt. Kun store ord for almindelige ting på grund af lyden. Egentlig vittig er hun ikke. Kan

12. Hamlet, jeg er din faders and/ dom til en tid at gå igen på jorden. Bloom citerer Hamlet I, 5, 9-10, men ikke helt rigtigt, idet han siger "på jorden" og ikke som hos Shakespeare "i naturen": "I am thy fathers spirits / Doom'd for a certain term to walk the night" (Jeg er din faders and/ domt til en tid at gå igen i naturen. Brunes overs.).

13. Banburykager: Kager der oprindelig kommer fra Banbury i Oxfordshire, lavet af en dej med indbagte korender.

14. Anna Liffey: Floden Liffey. Anna kommer af det irske "abbainn", et almindeligt kaldenavn for en flod (P.W. Joyce, Origin and History of Irish Names of Places, I, s. 46).

15. Tidskuglen på taget af Ballast Office er faldet. Dunsinktidskrift: Tidskuglen på taget af Dunsink Office faldt kl. 13 Greenwichtid (GMT, nu UTC). Irsk tid (Dunsink tid) var 25 minutter bagud i forhold til GMT. Klokken var derfor 12.35 Dunsinktidskrift da tidskuglen faldt. Bloom korrigerer senere sig selv ("Nu, jeg kommer til at tanke på det, den kugle faldet efter Greenwichtid").

16. Robert Ball er bl.a. farfar til bogen *The Story of the Heavens (Himmelrummets Historie)* (1885) som står i Blooms reol, jf. kap. 17, 5. 951.

17. Parallaksen er vinlen mellem to sigelinjer til et himmellegeme, fx vinlen mellem to sigelinjer fra Jordens centrum og linjen fra det sted hvor man befinder sig på Jordens overflade.

224

225

også være primitiv. Busseud med hvad jeg netop tænkte på. Dog, jeg ved ikke rigtigt. Hun plejede at sige om Ben Dollard¹⁸ at han havde en basstemme som om tonerne kom fra en tønde. Han har ben som tønder, og man skulle tro han sang i en tønde. Det er da vittigt. De plejede at kalde ham Big Ben. Ikke halvt så vittigt som at kalde ham Ben-bastønde. Appetit som en albatros. Gør let kål på en hel oksemørbrad. Er mand for at sætte en stor mængde øl til livs, helst øl fra Bass-bruggeriet¹⁹. Bas-stønde. Ikke sand? Det hele passer sammen.

En procession af sandwichmænd i hvide bluser marcherede langsomt imod ham langs med rendestenen, tværs over skilene sås skarlagens røde bælter. Til spørtpris! De minder om den præst i formiddags: vi har syndet, vi har sonet. Han læste de skarlagens røde bogstaver på deres fem høje, hvide hatte: H.E.L.Y.S. Wisdom Hely's. Y et der var kommet bagud, trak en humpebrød frem under forskiltet, proppede den i munden og tyggede mens han gik videre. Vortvigtigste næringssmiddel. Tre shillings om dagen for at vandre langs med rendestenen, gade efter gade. Holder lige hovedet oven vande, brød og vælling. De er ikke fra Boyl. nej, M' Glades folk. Giver ingen øget omsætning. Jeg foreslog ham en gennemsigtig udstillingsvogn med to smarte piger der sad indenfor og skrev breve, kopibøger, konvolutter, klatpapir. Jeg tør vædde på det ville have slæet an. Smarte piger som skriver noget, fanger straks øjet. Enhver ville brænde efter at vide hvad hun skrev. Man får tyve af dem rundt om sig hvis man stirrer på ingenting. Vil have en finger med i spillet. Også kvinder. Nysgerrighed. Salstøtte. Ville naturligvis ikke have den fordi han ikke havde fået idéen først.

Eller den blækflaske med en falsk blækkblat af sort celluloid. Hans idéer til annoncer er på linje med Plumtrees dåsemad under nékrologerne, afdelingen for koldt kød. Overgaas ikke. Hvad behår? Vore konvolutter. Hej, Jones, hvor skal De hen? Har ikke tid, Robinson, jeg skal skynde mig hen for at købe det eneste pålidelige blækvirkelsæjder *Kansell* der fås hos Hely's Ltd, Dame Street 85. Godt jeg ikke har mere med den samling at gøre. Det var fandens til job at samle penge ind fra disse klostre.

Tranquillaklostret. Der var en rar nonne der, virkelig et godt ansigt. Sløret klædte hendes beskedne hoved. Søster? Søster? Jeg er sikker på hun havde kærtesorg efter udtrykket i øjene. Meget svært at købslå med en kvinde af den type. Jeg forstyrrede hende i hendes andagter den morgen. Men glad for at komme i kontakt med verdenen udenfor. Vor store dag sagde hun. Festen for Vor Frue af Karmels Bjerg²⁰. Også et godt navn: karamel. Hun vidste at jeg, jeg tror hun vidste på den måde hun. Hvis hun havde giftet sig, ville hun have ændret sig. Jeg tror de virkelig manglede penge. Stegte alligevel altting i det bedste smør. Ingen svinefedt til dem. Mit hjerte krymper sig ved at spise stegefædt. De nyder at smøre sig indvendig og udvendig. Molly smagte det, hendes slør var oppe. Søster? Pat Claffey, pantelærerens datter. Det var en nonne, siger man, som opfandt pigtråden.

Han gik over på den anden side af Westmoreland Street da apostrof-S var trasket forbi. Rover cykelforretning. Disse løb foregår i dag. Hvor længe er det siden? Det är Phil Gilligan døde. Vibede i Lombard Street West. Vent lidt: var hos Thoms. Fil arbejdet hos Wisdom Hely det år vi blev gift. Seks år. For ti år siden: fireoghalvfems døde han, ja, det er sandt, den store brand hos Arnotts²¹. Val Dillon var borgmester²². Glencree-middagen²³. Rådmænd Robert O'Reilly der tømte portvinen ud i sin suppe før end signalet til at spise var givet. Bobbob, slubredet i sig til den indre rådmænd. Tyggede som et tærskleværk. Hav talk for gaven som vi nød, for mad og drik, for dagligt brød. Milly var et barn dengang. Molly havde den elefantgrå dragt på med de omspundne kvaster. Skræddersyet med storknapper.

20. Vor Frue af Karmels Bjerg; Tranquillaklostret er grundlagt af karmelitterordenen der blev stiftet ca. 105 på Karmels Bjerg i Palestina. På Karmels Bjerg fandt ordensstyrkeproven mellem profeten Elias og hans hedenske modstandere sted. If. 1. Kongebog, kap. 18. Proven gik ud på at få Herren Israels Gud, respektive Ba'al til at tænde et brændofer. Elias vandt, og Ba'al-presterne blev dæbret af Elias.

Karmelitterne afholder den 16. juli en fest for et septular (en drægt) til minde om Jomfru Maria i 1251 har skænket denne drægt til ordenens generalprior med det løfte at den der har den ved sin død, skulle undgå de evige flammer.

21. Firmeret Arnotts bygninger brændte ned til grunden i maj 1894.

22. Val Dillon var borgmester: Valentine Blake Dillon (1845-1904). Dublins borgmester 1894-95, se kap. 16, note 12 samt kap. 10, s. 361 ff., og kap. 11, s. 390 ff. på nigt med sine lidlerlige ejne Val Dillon den store smud).

23. Glencree-middagen: Velgorenhedsmiddag til fordel for St. Kevins opdrægelseanstalt i Glencree, ca. 18 km syd for Dublin.

18. Ben Dollard: Se kap. 6, note 12 samt kap. 10, s. 361 ff., og kap. 11, s. 390 ff.

19. Bass-bruggeriet: Se kap. 11, note 82.

Hun brød sig ikke om den fordi jeg forstuvede fodden den forste dag hun havde den på ved kørets udflygt til Sugarloaf-bjerget. Som om det. Gamle Goodwins høje hat der var repareret med noget klæbrig stof. Også fluerne udflygt. Hun har aldrig haft en dragt på der sad over ryggen som den. Passede som en handske, skuldre og hofter. Var netop begyndt at blive godt rund. Kaninpostej fil vi den dag. Folk kiggede efter hende.

Lykkelige dengang. Hyggelig lille stué var der med der røde tapet. Fra Dockrells, én og ni pence pr. dusin. Millys badeaften. Den amerikanske sæbe jeg købte: hyldeblomst. Hyggelig duft fra badevandet. Morsom så hun ud når hun var sæbet ind over det hele. Også velskabt. Nu fotografering. Stakkels papas atelier til daguerreotypier som han fortalte mig om. Nedarvet smag.

Han vandrede videre langs med kantstenen.

Livets strøm. Hvad var det han hed den fyr med det præste-agtige udseende der altid skævede ind når han gik forbi? Myge øjne, kvinde. Kiggede ind hos Citrons i Saint Kevin's Parade. Pen eller andet. Pendennis? Min hukommelse er ved at blive. Pen ...²⁴ Naturligvis, det ligger år tilbage. Støjen fra spornogene sandsynligvis. Nuvel, når han ikke kunne huske til-

lidsmandens navn som han ser hver eneste dag.

Bartell d'Arcy²⁵ var tenoren der netop var ved at komme frem dengang. Fulgte hende hjem efter prøverne. Indbildisk fyrmed vilket overskaeg. Gav hende den sang *Vinde som blæser fra syden*²⁶.

Blæsende aften var det da jeg gik ud for at hente hende, der var det møde ilogen om disse lotterisedler, efter Goodwinstkortet i borgmesterens bolig i spisesalen eller egetræsrummet. Han og jeg bag efter. En side med hendes noder blæste ud af hånden på mig og op mod gymnasiers gittreraækværk. Et heldet ikke. Den slags ting ødelægger virkningen af en aften for

24. Pen er eller andet. Pendennis? Min hukommelse er ved at blive. Pen ...²; Bloom kommer senere i tanken om navnet se dette kap., note 107.

25. Bartell D'Arcy synger The Lass of Aughrim i novellen The Dead (De Døde) i Dubliners.

26. Vind som blæser fra syden: "O winds that blow from the south/ sighing so soft, and low/ Whisper your secret sweet/ Whisper and I shall know" fra sangen Whisper, and I shall Hear, tekst af G. Hubi Newcombe og musik af M. Piccolomini.

hende. Professor Goodwin foran tog hende under armen. På sine rystende skankler, stakkels gamle sut. Hans afskedskoncerter. Absolut sidste opræden offentligt. Det kan blive i måneder, og det kan blive for evigt. Husker hun lo imod blæsten med stormkraven slået op. Pustet på hjørnet af Harcourt Road husker jeg. Birruuud! Blæste alle hennes frakkeskøder op, og hendes boa var lige ved at kvæle gamle Goodwin. Hun fik virkelig røde kinder i vinduen. Husker da vi kom hjem, og jeg ragede op i ilden og stegte disse lunser af førekød til hendes aftensmad med den chutneysovs hun satte pris på. Og den afbrændte rom. Kunne se hende i soveværelset fra kaminen ved at hænge stiverne i ikorsættet af hvit.

Susen og sagte klask fra korsettet da det havnede på sengen. Altid varmt efter hende. Holdt altid af at slippe ud af det. Sad bagefter oppe til henad to og tog harnåle ud. Milly godt puttet i sin visselulle. Lykkeligt. Lykkeligt. Det var den nat ...

- Næh, Mr. Bloom, goddag?

- Åh, goddag Mrs. Breen, hvordan står det til?

- Det nyttet jo ikke at klage. Hvorordan har Molly det for tiden? Har ikke set hende i evigheder.

- I bedste velgående, sagde Mr. Bloom muntern. Milly har fået ansættelse nede i Mullingar, De ved.

- Det må jeg sigel! Er det ikke dejligt for hende?

- Jo. Hos en fotograf dér. De kommer glimrende ud af det med hinanden. Og hvorordan går det med Dem og Dere?

- Alle er række og æder os ud af huset.

Hvor mange er det, hun har? Ingen ny i sigte.

- De er i sort ser jeg. De har vel ikke ...?

- Nej, sagde Mr. Bloom. Jeg kommer netop fra en begravelse. Vil dukke op hele dagen, kan jeg regne med. Hvem er død, hvornår og hvad døde han af? Kommer igen ligesom en falsk mønt.

- Det siger De ikke, sagde Mrs. Breen. Jeg håber da ikke det var nogen fra den nære familie.

Kan lige så godt tagte hendes deltagelse med.

- Dignam, sagde Mr. Bloom. En gammel ven af mig. Han døde ganske pludseligt, stakkels fyr. Hjerteproblemer, tror jeg. Begravelsen var her i formiddags.

229

Din begravelse er i morgen
Mens du vandler gennem rugen²⁷.

Diddeldiddel dumdum

Diddeldiddel ...

– Trist at miste gamle venner, sagde Mrs. Breeens kvindeøjne melankolsk.

Nu er det nok om det. Bare: roligt: manden.

– Og Deres herre og mester?

Mrs. Breen så op med sine könne øjne. Dem har hun i hvert fald ikke mistet.

– Nævn ham ikke!, sagde hun. Han kan jage en skrak i livet på en klapperslange. Nu er han derinde med sine lovboger for at hitte ud af loven om ærekrankeiser. Han bliver en pind til min ligkiste. Vent lidt, så skal jeg vise Dem noget.

Varme dunst fra forloren skildpadde og damp fra nybagte vandbakkelser strømmede ud fra Harrisons. Den tunge middagslugt kildrede Mr. Bloom i det øverste af halsen. Til en god tragedej hører smør, det bedste mel, Demerasasukker, ellers vil man smage det sammen med varm te. Eller er det fra hænde? En gadedreng på bare fødder havde stillet sig over risten og indåndede duftene. Dæmper sultens gnaven på den måde. Er det smerte eller velbehag? Middag til en penny. Kniv og gaffel lænket til bordet.

Hun åbnede sin håndtaske, affiskallet læder. En hattrenål: burde have en beskytter på den slags. Stikker den i øjet påen fyr isporvognen. Roder rundt. Åben. Penge. Vær så venlig at tage én. Bliver som djævle hvis de mister en sixpence. Går amok. Manden brokker sig. Hvor er de ti shillings jeg gav dig i mandags. Underholder du din Illebros familie? Et smudsigt lommetørklæde; medicinflaske. Pastillen der var dødbringende. Hvad er hun ved ...?

– Det må være nymåne, sagde hun, så er han altid så dårlig. Ved De hved han gjorde forrige nat? Hendes øjne fæstnede sig på ham, urolige og vidt åbne, og dog smilende.

– Hvad da? spurgte Mr. Bloom.
Lad hende tale. Se hende lige ind i øjnene. Jeg tror på Dem. Stol på mig.
– Vækkede mig om natten, sagde hun. Han havde haft en drøm, et mareridt.

Dårlig forstå.

– Sagde at spar es var kommet vandrende op ad trappen.

– Spar es! sagde Mr. Bloom.

Hun tog et sammenfoldet postkort frem fra sin håndtaske.

– Læs det her, sagde hun. Han fik det i morges.

– Hvad er det? spurgte Mr. Bloom og tog kortet. U.D.?

– U.D., ud²⁸, sagde hun. Nogle har ham til bedste. Det er meget grint af dem, hvem de så er.

– Ja, det er det, sagde Mr. Bloom.

Hun tog kortet igen og sukkede.

– Og nu er han på vej hen til Mr. Mentons kontor. Han vil lægge sag an og kræve ti tusind pund, siger han.

Hun foldede kortet igen, stak det ned i sin rødede taske og smækkede låsen i.

Sammme blå kjole som hun havde på for to år siden. Luven er ved at falme. Har kendt sine bedste dage. Pjusket hår over ørene. Og den umoderne hat uden skygge og med tre gamle vindruer for at bøde på miseren. Luvslidt fornemhed. Hun klædtes sig tidligere så smagfuldt. Furer om munden. Kun et års tid ældre end Molly.

Se de øjne den kvinde sendte der gik forbi. Grusomme. Det unfair køn²⁹.

Han så stadig på hende og ventede bag sit blik med at vase sin utilfredshed. Skarpt lugtende forloren skildpadde øksenhalesuppe med karry. Jeg er også sulten. Kagesmuler i kjolens udskæring; en lille plæt glasur klæbede til hendes kind. Rabarberkage med masser af fyld, godt med frugt indeni. Josie Powell, som var. Hos Luke Doyle for længe siden. Dolphins Barn, stavelsesgåerne. U.D.:ud.

Skift emne.

28. U.D. ud: O.t.: "U.P. up"; kan referere til udtrykket "it's all up", dvs. det er slut eller løberet fort. Postkortet dukken op igen i kap. 12.
29. Det unfair køn: O.t.: "The unfair sex" med reference til udtrykket The fair sex (Det smukke køn) om kvinder.

27. Din begravelse er i morgen/ Mens du vandler gennem rugen: "Din begravelse er i morgen" er fra en music hall-sang "His Funeral's Tomorrow". "Wens du vandler gennem rugen" ("While you are coming through the rye") er fra Robert Burns' digt "Coming Through the Rye".

– Ser De nogen sinde noget til Mrs. Beaufoy, spurgte Mr. Bloom.

– Mina Purefoy? sagde hun.

Philip Beaufoy tænkte jeg på. Playgoer's Club. Marcham tænker ofte på det mesterkup. Trak jeg i snoren? Ja. Den sidste gerning.

– Ja.

– Jeg så lige ind på hjemvejen for at spørge om hun havde overstået det. Hun er indlagt på Fødselssstiftelsen i Holles Street. Dr. Horne fik hende ind der. Hun har haft veer i tre dage nu.

– Åh, sagde Mr. Bloom. Det gør mig ondt at høre.

– Ja, sagde Mrs. Breen. Og huset fuldt af unger der højmme.

Det er en meget svær fødsel, sagde sygeplejersken til mig. Hans alvorlige, medførende blik fortalte sig i hændes nyheder. Deltagende smækkede han sagte med tungen. Drr! Drr!

– Det gør mig ondt at høre, sagde han. Den stakkell! Tre dage! Det er skrækkeligt for hende.

Mrs. Breen nikkede.

– Hun blev dårlig i tirsdags ...

Mr. Bloom berørte blidt hændes albueens snurreben³⁰ for at advare hende:

– Pas på! Lad den mand komme forbi.

En mager skikkelse skridtede af sted langs kantstenen fra floden og stirrede med et andsfraværende blik ind i sollyset gennem en monokel med en tyk snor. En ganske lille hat havde så stramt som en kalot et fast greb om hans hoved. Fra hans arm dinglede en sammenfoldet støvfrakke, en stok og en paraply under hans skridt.

– Se godt på ham, sagde Mr. Bloom. Han spadserer altid uden for lygtepælene. Se nu!

– Hvem er han, hvis det er tilladt at spørge, sagde Mrs. Breen. Er han skør?

– Hans navn er Cashel Boyle O'Connor Fitzmaurice Tisdall Farrel, sagde Mr. Bloom smilende. Sel

– Han har nok af dem, sagde hun. Denis bliver sådaninden længe.

Hun brød pludselig af.

– Der er hat, sagde hun. Jeg må efter ham. Farvel. Hils Mol- ly fra mig.

– Det skal jeg, sagde Mr. Bloom.

Han så hende smutte hen imod butiksfacaderne mellem forbipasserende. Denis Breen i en stramtsiddende diplomatrække og blå læredssko sjokkede ud fra Harrisons med to tunge bind trykket mod sine ribben. Blæst ind fra bugten. Ligesom i gamle dage. Han lod hende indhente sig uden tegn på overraskelse og stak sit matte, grå skæg hen mod hende mens hans hangende underkæbe durrede under hans alvorlige tale.

Meschugge³¹. Røtter på loftet.

Mr. Bloom gik efter videre med let gang og så foransig i sollyset den stramme kalot og den dinglende stokparaplystøvfrakke. Tager nogle flotte swing. Se ham nu! Ud går han igen. Også en måde at komme frem i verden på. Og den anden gammel kammesjukl der er tosset, i det der gamle kluns. Hun må have det hårdt med ham.

U.D.: ud. Jeg vil sværge på at det er Alf Bergan eller Ritchie Goulding. Skrev det for sjov i Scotch House, før jeg væddede på. Hen til Mentons kontor. Hans østersøjne vil stirre på postkortet. Bliver et syn for glæde.

Han gik forbi Irish Times. Der kunne ligge andre svar derinde. Ville gerne besvare dem alle. Godt system for kriminelle. En kode: Gået til frokost nu. Kontoristen med brillerne kender mig ikke. Åh, lad dem ligge og simre lidt endnu. Nok besvær med at pløje mig igennem de første fireogfyrtre. Ønskes, smart dame til maskinskrivning til hjælp for herre med littært arbejde. Jeg kaldte dig uartig, darling, fordi jeg ikke kunne ilde den anden verden. Vær såd og sig mig, hvad det betyder. Vær såd og sig mig hvilken parfume din kone bruger. Sig mig hvem skabte verden. Den måde de overrumpler én på med alle disse spørgsmål. Og den anden Lizzie Twigg. Mine litterære anstrengelser havde den gode skæbne at blive mødt med anerkendelse af den fremragende digter A. E. (Mr. Geo. Russell). Har ikke tid til at ordne sit hår, drinker revandspjask med en digisamling ved siden af koppen.

30. Albueens snurreben: O.t. "funnybone", dvs. den del af albuen hvor ulnaristervnen passerer. Ved slag kan komme en særlig, snurrende fornemmelse.

31. Meschugge: Skør, gal; fra jiddish meschuge som attor kommer fra hebr. məšugga (OED).

Langt det bedste blad til en lille annonce. Kommer nu også ud i provinsen. Kok og husholderske, fincramdlavning, hjælp til det grove. Søges energisk mand til arbejde i bar. Anstandig, ung pige (rom. katol.) søger plads i grøn- eller viktrualforretning. James Carlisle³² ordnede det. Selv og en halv procent i dividende. Gjorde en stor forretning på aktierne fra Coates³³. Går forsigtigt frem. Snu, gammel, skorskgñier. Alle desmånyheder under dag til dag. Vor nådige og populære vicedronning. Købte nu Irish Field³⁴. Lady Mountcashel er helt restituert efter sin nedkomst og red i redi går ud med Ward Union Straghounds til åbningen i Rathoath. Ræve uspiselige. Skyder hvad som helst. Angsten driver saffer frem som gör kødet mørkt nok til dem. Rider overskrævs. Sidder på hesten som en mand. Kraftig jagthoppe. Ingen damesadel eller ridepude til hende, åh, nej, nej. Først ved samlingen og førstfremme ved aflyning³⁵. Stærke som en følhoppe er nogle af disse kvinder i ridedragt. Spankulerer omkring i foderstaldene. Skyller et glas cognac ned, tør og hurtigere end man kan trælle til tre. Hende der ved Grosvenor imorges. Op med hende i vognen: huhej. Hun klarer med lthedestemmur eller spring med fem barrer. Tænker nok den klump-næsede vognstyrer gjorde det for at gener. Hvem er det nu hun ligner? Åh jo! Mrs. Miriam Dandrade som solgte mig sine gamle sjaler og sorte undertøj på Shelbourne Hotel. Fraskilt spanskamerikansk. Rørte hende ikke en fier hyad jeg gjorde med dem. Som om jeg var hendes stumtjener. Så hende ved det vicelkongelige selskab, da Stubbss, parkbetjenten, slap mig ind sammen ned Whelan fra Express. Rydder op i hvad de fine efterlod. Stort rebord. Jeg kom mayonnaise på blommerne, fordi jeg troede det var creme. Det burde have ringet for hendes ører i nogle uger herefter. Ville gerne være hendes tyr. Den fødte kurtisane. Betækket sig for barnekammerørpede.

32. James Carlisle: James Carlisle (1839-1907) havde forskellige ledende stillinger i præservedens, herunder som chefredaktør på Irish Times fra 1869 til sin død.
 33. Coates: Refererer til en fusion mellem spinderier 1896 J & P Coats fusionerede med Clark & Co med flere og blev til J & P Coats Ltd (www.coats.com).

34. Købte nu Irish Field: The Irish Field oplyser påsin hjemmeside at avisens et grundlagt i 1870 og skriver om væddeløb og hestesport. Udkommer hver lørdag. Ejes i dag af The Agricultural Trust.
 35. ved aflyningen: O.T. "in at the death". OED: "at the death: (Hunting) at the point when game is caught and killed; (fig.) at the crucial or last possible moment; at the very end ...".

Strakkels Mrs. Purefoy! Metodist er manden. Metode i gal-skaben. Safranbolle og mælk og soda til frokost i mælkertjet. K.F.U.M. Spiser med stopur, toogredive tyggebevægelser i minutter. Og stradic volser hans bakkenbarter der ligner bed-koteletter. Skal være af god familie. Theodores fætter på Dublin Slot³⁶. Én storsnudet slægning i hver familie. En tilbageven-dende nyhed han årligt præsenterer hende for. Så ham ude ved Three Jolly Topers komme gående borthoveder med den ældste dreng der' bar en lille en i et indkøbsnet. Skrigeballoner. Den stakkel! Skal så give bryst år efter år på alle rider af natten. Dis-seafoldsfanatikere tænker kun på sig selv. Hundeni i krybben. Kun érstylique sukker i min re, hvis De vil være så venlig.

Han stod stille ved Fleet Street-krydset. Frokospause. En sixpence hos Rowes? Må slå den annonce op på nationalbib-
lioteket! Otté pence hos Burton. Bedre. Ligger på vejne. Han spadserede videre forbi Boltons Westmoreland House. Te, te. Jeg glemtte at slå Tom Kernan for te.

Tss. Dth, dth, dth! Tænk at ligge tre dage i sengen og stønne med et torklæde redet i eddike om panden, med bugen svul-met op. Føjl! Simpelthen forfærdeligt! Barnets hoved for stort: tænger. Bøjjet sammen inden i hende og prøver blindt på at mase sig ud, famler efter udgangen. Mig ville det tage livet af. Molly var heldig at det gik så let med hendes. Man burde op-finde noget der kunne sætte en stopper for det. Et liv med straf-
arbejde. Idéen med tågesøvn³⁷: dronning Victoria fik det. Ni fik hun. En god læggehøne. En gammel kone boede i en sko, hun havde så mange børn. Antager han havde et ring³⁸. På tideaten eller anden tænkte på det i stedet for at vrøvle om hvad var det nu, den tungindige barm i sin sølverne pragt. Sludder til at fodre sjølser med. Man kunne let indrette store anstalter, alt sammen ganske smertefrit, af alle skatterne give hvert nyfødt barn fem pund med rente og rente rente op til enogtyve fem procent et circa hundrede shillings og fem skæve pund multiplicer med tyve decimalsystemet vil opmuntrie folk til at sætte penge hen og spare hundredede og ti og en smule enogtyve år,

36. Dublin Slot: Hovedsædet for den engelske administration i Irland.

37. tågesøvn: En slags narkose hvor smerteformelser er stærkt svækkelte uden at bevistheden er borte (ODS). Også kaldet analgesi.
 38. Tæring: Prins Albert (The prince consort) døde i 1861 af tifus.

235

234

vil regne det ud på papir bliver en netsum, mere end man tror.
Ikke til dødføde naturligvis. De bliver jo ikke engang registreret.

Morsomt syn med de to sammen med deres tykke maver. Molly og Mrs. Moisel. Mødrenes møde." Svindset viger forbigående, men vender så tilbage. Hvor flade de pludseligt ser ud bagefter. Fredfyldte øjne. Sindet befriet for en byrde. Gammel Mrs. Thornton var en munter, gammel sjæl. Alle mine babyer, sagde hun. Madsken i munden inden hun madede dem. Ah, det er nammjam. Fik sin hånd klemt af gamle Tom Walls søn. Hans første opræden for publikum. Hoved som et præmiegræskar. Den gnavne dr. Murren. Folk banker dem op på alle tider. For Guds skyld, doktor. Min konen plages af veer. Lader dem så vente i månedsvis på honoraret. Angående besøg hos Deres hustru. Folk føler ingen taknemmelighed. Læger er menneskelige, de fleste af dem.

Foran den vældige, høje dør til det irlske parlaments bygning³⁹ fløj en flok duer. Deres småpiank efter maden. Hvem skal vi gøre på? Jeg snupper den fyr i sort. Nu kommer den. Værsgø, lykke til. Må være spændende fra luften. Apjønn, mig selv og Owen Goldberg oppe i træerne tæt på Goose Green og legede aber. Makrel kaldte de mig.

En gruppe politibetjente rykkede ud fra College Street og marcherede frem i enkeltkolonne. Gåsegang. Madhede ansigter, svædte under hjelmene, klappede på deres stave. Deres affodring med en god portion fed suppe under bælestedet er forbi. Betjentens lod er ofte lykken⁴⁰. De dælte sig op i mindre grupper, gjorde honnør og spredte sig til deres områder. Sluppet ud på græs. Bedste øjeblik til at angribe en af dem er middagstiden. Et slag midti maden. En anden gruppe der marcheredeude af trit, rundede gitteret ved Trinity og styrede mod stationen. Med kurs mod trugtet. Gør klar til at nedlægge kavalieret. Gør klar til at nedlægge suppen.

Han krydsede under Tommy Moores skælmske finger⁴¹. De gjorde ret i at stille ham op over et píssoir: vandenes møde. Der burde også være steder for kvinder. Løber ind på konditorier. Skal lige ordne min hat. *There is not in this wide world a valle⁴².* Det store nummer ved Julia Morkan koncert⁴³. Bevarede stemmen til det sidste. Vår hun ikke elev af Michael Balf⁴⁴?

Han stirrede efter den sidste, brede uniformsfrakke. Efter fyre at komme i lag med. Jack Power kunne noget åbenbare⁴⁵: hans fader var i kriminalpolitiet. Hvis en fyr gav dem problem under anholdelsen, gav de ham råt for usødet i fængslet. Man kan ikke bebrejde dem det, når alt kommer til alt, med det arbejde de har, især ikke de unge strømre. Den beredne betjent den dag Joe Chamberlain⁴⁶ fik sin æresgrad på Trinity, han fik redet sig en tur for alle pengene. Dets skal jeg love for! Hans hestehove Klaprede efter os ned ad Abbey Street. Et held jeg havde åndsnærværelse nok til at dykke ned og ind på Mannings café, ellers havde jeg sikkert kontrollert det. Han kom virkelig i galop, ved Gud. Må have fået et brud på hjerneskalen af brostrenene. Jeg burde ikke have ladet mig rive med af disse medicinene. Og Trinity-tusserne med deres universitetshuer. Ude efter ballade. Jeg lært dog den unge Dixon at kende som forbundt dette stik for mig på Mater, og nu er han i Holles Street lyvor Mrs. Purefoy. Det ene hjul griber ind i der andet. Politiets fløjte lyder stadtig i mine ører. Alle stak af. Derfor han valgte mig. Ville overgive mig til politiet. Lige her begyndte det.

41. Tommy Moores skælmske finger: Refererer til digteren Thomas Moore (1779-1852). En statue af ham er opstillet i et kryds ved Bank of Ireland og Trinity College; statuen har delklamatorisk løftet finger. Den skælmske finger refererer til en artikkel *The Rogueries of Tom Moore (Tom Moore's skælmske finger)* hvori det (urigtigt) hævdes at mange af Thomas Moores digte var oversat til fra franske og latinske digte.

42. Vandenes møde ... a valle: Refererer til et digt af Thomas Moore, *The Meeting of the Waters*, hvori forekommer linjen "There is not in the wild world a valley so sweet".

43. Julia Morkan er den ene af søstrene Morkan i fortællingen *The Dead* (De dode) i Dubliners.

44. Michael Balf: Irsk komponist og sangør; skrev bl.a. musikken til opererne *The Rose of Castile* og *The Bohemian Girl*.

45. Jack Power kunne noget åbenbare: Refererer til Hamlet, Y, 5, 15: Hamlets faders ånd: "... I could a tale unfold whose lightest word/would harrow up thy soul ..." (Brunses overs: Jeg kunne ellers give dig en fortælling/hvis mindste ord nok flænse din sjæl).

46. Joe Chamberlain: Joseph Chamberlain (1836-1914), engelsk politiker, kolonimester og ledende under krigen mod boerne (1899-1902). Han var modstander af hjemmemestre (home rule) for Irland. Han modtog en æresdoktorgrad i Dublin i 1899.

- Op med boernen!

- Et trefoldigt leve for De Wet⁴⁷.

- Joe Chamberlain skal hænges i et gammel åbletræ⁴⁸.
Fæhoveder: en bande unge hvalpe derskriger sig hæse. Vinegar Hill⁴⁹. Orkesteret fra mejeristernes laug. Nogle få år senere er halvdelen af dem embedsmænd og tilknyttet øvrigheden. Krigen begynder: ind i hæren hulter til bulter. Samme fyresom plejede på skafotret højt⁵⁰.

Man ved aldrig hvem man taler med. Corny Kelleher, han har Harvey Duff i tankerne⁵¹. Ligesom denne Peter eller Denis eller James Carey som sladrede om invinciblerne⁵². Også medlem af kommunalbestyrelsen. Ægger uerfarne unge til at komme ind blandt de indviede og lønner dem hele tiden med penge fra det hemmelige politi på slottet. Slap ham som englæder kartoffel. Derfor betjente i civil altid gør kur til tjenestepiger. Det er let at mærke om en mand er vant til at gå i uniform. Hendes hjerteknuser klemmer hende op mod køkkendøren. Krammer hende en smule. Så kommer næste punkt på menuen. Og hvem er den herre som at der er på besøg her? Sagde den unge herre nogen? Spanner⁵³ ved nøglehullet. Lokkedue. Varmblodt ung student famler ubehjæpsomt på hendes tykke arme mens hun stryger.

47. De Wet: Den mest berømte boer-general Christiaan Rudolf de Wet (1854-1922).
48. Joe Chamberlain skal hænges i et gammel åbletræ: Refererer til en variant af sangen John Brown's Body med linjen (i nogle udgaver af sangen) "They will hang Jeff Davis to a sour apple tree" om sydsstaternes (Konfederationens) præsident Jefferson Davis.
49. Vinegar Hill: Henvisning til et slag under opstanden i 1798 hvor oprørerne led nederlag.

50. Påskafortøj: Refererer til sangen God Save Ireland med omkvædet "God save Ireland, said the heroes! God save Ireland say they all! Whether on the scaffold high or on battlefield we die, o, what matter when for Erin dear we fall". (Gud bevare Irland, sagde helene! Gud bevare Irland sagde alle! Om på skafotret højt/ eller på slagmarken vi dør/ Åh hvad gør det når blot for Irland kør vi faldet). Sangen blev skrevet om de tre såkaldte Manchester martyrer der blev henrettet for drab på en politimand i Manchester i 1867/1 forbudtsemed befrielsen af to medlemmer af Irish Republican Brotherhood (IRA).

51. Corny Kelleher, han har Harvey Duff i tankerne: Harvey Duff er politispion i skuespiller The Shaggyman (Demonstratende) (1874) af forfatteren og skuespilleren Dion Boucicault (1820/1822-1890), if. også dertes tap., note 75. Om bedemanden Corny Kelleher, se kap. 6 og kap. 15 i slutningen.

52. Peter eller Denis eller James Carey som sladrede om invinciblerne: Se kap. 5, note 48 og note 49.

53. Spanner ved nøglehullet: O: "Peeping Tom through the keyhole". En spansk skuespiller The Shaggyman (Demonstratende) (1874) af forfatteren og skuespilleren Dion Boucicault (1820/1822-1890), if. også dertes tap., note 75. Om bedemanden Corny Kelleher, se kap. 6 og kap. 15 i slutningen.

- Er det her dine, Mary?

- Jeg går ikke med den slags... Hold op eller jeg siger til fru en hvordan du er. Ude den halve nat.

- Der er store ting i vente, Mary. Vent og se.

- Åh, hold op med dine store ting.

Også opvarningspiger. Piger i cigarforretninger.

James Stephens' idé var den bedste⁵⁴. Han kendte dem. Kredse på ti, så en fyrt kunne strikke sin egen gruppe. Sinn Fein⁵⁵. Bakker man ud, får man kniven. Den hemmelige hånd. Holder sig inde. Eksekutionspelotonen⁵⁶. Fangevogterens datter fik ham ud af Richmond; af sted fra Lusk. Tog ind på Buckingham Palace Hotel ligge for næsen af dem⁵⁷. Garibaldi⁵⁸.

Der skal være noget fascinerende: Parnell. Arthur Griffith⁵⁹ har ben i næsen, men han formår ikke at tiltrække den store høj. Eller skylder op om vort yndige land. Værvil og grønlangkål. Dublin Bakery Companys tesalon. Diskussionsklubber. At republikken er den bedste form for statsstyre. At spørgsmålet om spioegskulle gå forud for det økonomiske spørgsmål. Få jeres døtre til at lække dem hjem. Prop dem med kød og noget at drikke. Gås til Miltkelsdag. Her er et godt stykke krydret med timian under forklædet til Dem. Tag endnu en pot gæsefedt inden det bliver koldt. Udsultede sværmere. Et rundstykke til en penny og en spadseretur efter orkesteret. Ingen nåde for forskæreren. Tanken om at den anden betaler, er verdens bedste sovs. Lader fuldstændigt som om de er hjemme. Ræk os lige de abrikosser, jeg mener de fersknér. Den ikke særligt fierne dag. Homerule sol der står op i nordvest.

Hans smil falmede mens han gik; en tung sky der langsomt skjulte solen, kastede en skygge over Trinitys hovne facade. Sporvogne passerede hinanden, for indadgående, for udadgående, klemtende. Nytteløse ord. Tingene fortæller ens, dag 56. Den hemmelige hånd ... Eksekutionspelotonen: Den hemmelige hånd var en afdeling i IRA der tog sig af deserterer.

57. Tog ind på Buckingham Palace Hotel under sin flugt, se kap. 3, note 92. Buckingham Palace Hotel under sin flugt, se kap. 3, note 92.

58. Garibaldi: Giuseppe Garibaldi, den italienske politiker og frihedsstelt (1807-1882).

59. Arthur Griffith: Se kap. 3, note 85.

239

238

efter dag; grupper af betjente marcherer ud og hjem; sporvog-
neind og ud. Det er flyktige der trækker rundt. Dignam blev kørt
væk. Minna Purefoy med opsvulmet bug på en seng, hun støn-
ner efter at få trukket et barn ud af sig. Et fødes hvert sekund et
eller andet sted. Et andet dør hvert sekund. Fem minutter siden
jeg fødrede fuglene. Tre hundreder er kradset af. Andre tre
hundreder er født, vasker blodet af, alle bliver vasket i lammets
blod, vræler maaaaaa.

En helby fuld faldevæk, en anden by fuld fødes, falder også
væk; en anden fødes og dør. Huse, husenes linjer, gader, mille-
vis af brolægning, mursten der tærner sig op, sten. Går over på
andre hænder. Denne ejer og den. Væren dør aldrig, siger man.
Andre træder ihans sko, når han bliver sagt op. De køber stedet
med guld og beholder alligevel alt guldet. Svindel er der et el-
ler andetsted. Hobet sammen i byer, slidt ned slægt efter slægt.
Pyramider i sand. Opført på vand og vælling. Slaver den kine-
siske mur. Store sten forbliver. De runde tårne. Resten mur-
brodder, forstærder der breder sig i alle retninger, bygget på
spekulation. Kewrans hastigt opførte huse⁶⁰, bygget af slagger.
Et ly for natten.

Ingen er noget.

Dette er den værste time på dagen. Livskraft. Kedelig, dystert:
hader denne time. Føler detsom om jeg var blevet spist og spyttet ud.

Rektors hus. Hr. pastor dr. Laxdale⁶¹; laks på dåse. Godt kon-
serveret derinde. Som et begravelseskapel. Ville ikke bo i det,
om jeg så fik penge for det. Håber de har lever og bacon i dag.
Naturen afsyrr det tomme rum.

Solen frigjorde sig langsomt og tændte glimt af lys i söl-
warene på den modsatte side i Walter Sextons vindue som John
Howard Parnell⁶² gik forbi uden at se.

Der er han: broderen. Hans udtrykte billede. Et ansigt man
ikke glemmer. Nåja, det er et tilfælde. Man tænker selvfolgeligt
hundredre gange på en person og møder ham ikke. Ligesom et
menneske som går i sovne. Ingen kender ham. Der må være et
møde i byrådet i dag. Det fortælles at han aldrig tager byråds-
sekretærers uniform på efter han fik jobbet. Charley Boulger
plejede at komme frem på sin høje hest, med trekantet hat,
opblaæst, pudret og barberet. Se på hans sorgmodige gang.
Harspist et fordærvet æg. Blege øjne på et spøgelse. Jeg har ondt
i maven. En stor mands broder: sin broders broder. Han ville
se nydelig ud på byens stridshest. Falder ind på D. B. C.⁶³, for-
mentlig for at få en kop kaffe, spiller slak der. Hans bror
brugte mennesker som bønder. Lod dem alle gå ad helvede til.
Bange for at bemærke noget om ham. Bliver kolde som is ved
hans blik. Det er det fascinerende: navnet. Alle en smule sære.
Gale Fanny og hans anden søster Mrs. Dickinson⁶⁴ der kører
omkring med højrodt seletøj. Ret op og ned som M'Arde,
kirurgen. Dog, slog David Sheehy ham ved valget i South
Meath⁶⁵. Ansøge om at blive Steward for The Chiltern Hundreds
og vendte tilbage til det offentlige liv⁶⁶. Fædrelandsvennernes
banket. Spiser skaller fra orangefarvede citrusfrugter i parken.

Simon Dedalus sagde da man indsatte ham i parlamentet at
Parnell ville stige op fra graven og føre ham ud af underhuset
med et tag i armen.

63. D.B.C. Dublin Bread Company, ejet af Dan Dawson, if. kap. 6, s. 142, og kap. 7,
s. 187 ff. D.B.C. havde en markant bygning i Lower O'Connell Street, opført 1901,
med restaurant på 1. sal. Bygningen blev svært bestykket i forbindelse med påske-
opstanden i 1916 og revet ned.
64. Gale Fanny og hans anden søster Mrs. Dickinson: To af Charles Parnells søstre.
Fanny Parnell (1849-1882) grundlagde i 1880 sammen med sin søster Anna Ladies
Land League der skulle støtte bønderne og hindre udærtelse af fastere. Ligesom Irish
National Land League stifteraf Michael Davitt og Charles Parnell i 1879. Fanny skrev
også digte; hendes helbed var skrøbeligt, og hendes digte blev høinom slurningen
atfendes til mere dystre. Emmy Dickinson, f. Parnell, stred en biografi om sin broder
Charles Parnell.

65. David Sheehy, der var antiparnelliit, vandt over John Parnell ved parlamentsvalget
i 1903 i South Meath.

66. Ansøge om at blive Steward for The Chiltern Hundreds og vende tilbage til det
offentlige liv: O.T.: "Apply for the Chiltern Hundreds and retire into public life".
Medlemmer af Parlamentet kan ikke blive fritaget for deres medlemskab. De
kan søge om en post som Steward of the Chiltern Hundreds, en sinecurepost uden
indhold. Når de får denne, kan de blive fritaget for medlemskabet, da ingen kan
oppebære løn fra to stillinger i det offentlige. Udsagnet om at blive fritaget for sit
medlemskab sigter ikke til Sheehy der blev genvalgt indtil 1918.

Af den tohovedede blæksprutte, af hvis hoveder det ene hoved er det som enderne af verden har glemt at komme nærmens det andet taler med skotsk accent. Fangarmene ...

De kom bagfra og gik forbi Mr. Bloom langs fortovskanten. Skæg og cykel. Ung kvinde.

Og der er han også. Ja, detter virkelig et traf: for anden gang. Kommende begivenheder kaster deres skygge forud. Med anerkendelse af den fremragende digter, Mr. Geo. Russell⁶⁷. Det kunne være Lizzie Twigg sammen med ham. A.E.: hvad betyder det? Initialer måske. Albert Edward, Arthur Edmund, Alphonsus Eb Ed El Esquire. Hvad var der han sagde? Verdens ende med skotsk accent. Fangarme: blæksprutte. Noget okkult: symbolisme. I gang med at docere. Hun sluger det hele. Sigert ikke et ord. Til hjælp for herrer med litterært arbejde.

Han fulgte med øjnene den høje skikkelse i hjemmevævet tøj, slæg og cykel, en lyttende kvinde ved hans side. Kommer fra den vegetariske. Kun kaninføde og frugt. Spis ikke en bøf. Hvis man gør det, vil øjnene af den ko forfølgende én i al evighed. Man siger, der er sundere. Skønt det giver mere vand og flere vinde. Prøvede det. Holder dig rendende hele dagen, til og fra. Så slent som trommesyge. Drømme natten igennem. Hvorfor kalder de den ting de gav mig, nøddesteg? Nutarianere. Frugtarianere. For at give én forestilling om at dater en oksesteg man spiser. Absurd. For salt. De salter maden med soda. Holdt mig siddende ved vandhanen hele natten.

Hendes strømper under kjolekanten sidder i al. Jeg afskyr det: så smagløst. Disse litterære, æteriske mennesker, de er alle. Drømmende, tægede, symbolister. Æsterter er de. Ville ikke blive overrasket, hvis der var den slags føde, nemlig, som fremkalder det – ligesom bølger i hjernen – det poetiske. For eksempel en af disse betjente der svever i røk stryning ud i skjorten, kunne man ikke presse en linje poesi ud af. Ved ikke engang hvad poesi er. Man skal være i en særlig stemning.

*Magen, drømmende tankefuldt
Flagter over vandet smalt.*

Han krydsede over til hjørnet af Nassau Street og stod stille foran vinduet til Yeates and Son mens han vurderede priserne på feltkikkerten. Eller skulle jeg droppe ind til gamle Harris og få en snak ned unge Sinclair? Velopdragten fy. Formentigt er han til frokost. Må se at få min gamle kikkert indstillet rigtigt. Goetz linser seks guineas. Tyskerne kommer frem alle vegne. Sælger på lempelige vilkår for at erobre kundekredsen. Undbydning. Kunne få en ved et slumpetræf på jernbanens hittegodskontor. Det er forbløffende med de ting folk efterlader i tog og garderober. Hvað tænker de på? Også kvinder. Urørligt. Sidste år da jeg rejste til Ennis, måtte jeg samle den der bondes biges taske op og række den til hende på Limerick Junction. Også uafhørtede penge. Der er et lille ur deroppe på taget af banken til at afprøve kikkerten på.

Hans øjenvág glæd ned til den nedre rand af regnbuehinden. Kan ikke se det. Hvis man forestiller sig dater der, kan man næsten se det. Kan ikke se det.

Han vendte sig omkring, og idet han stillede sig mellem markiserne, holdt han højre hånd ud mod solen i hele armens længde. Ønskede ofte at prøve det her. Ja: fuldstændigt. Spidsen af hans lillesfinger utslettese solens skive. Må være brændpunktet hvor strålerne krydses. Hvis jeg havde sorte brillér på. Interessant. Der var en masse snak om disse solpletter da vi holdt til i Lombard Street West. Kiggede op fra baghaven. Deter frygtelige ekspløsioner. Der kommer en total solformørkelse i år. Til efteråret engang.

Nu jeg kommer til at tænke på det, den kugle falder efter Greenwichtid. Det er uret der fungerer med den elektrisk ledning fra Dunsink⁶⁸. Må tage derud en første lørdag i måneden. Hvis jeg kunne få en introduktion til professor Joly eller en oplysnings om hans familie. Det ville være nok. De føler sig altid komplimentet. Smiger hvor man mindst venter det. Adelsmand stolt over at nedstamme fra en eller anden konges maitresse. Hans formoder. Smør tykt på. Vil du i verden frem, så buk. Gå ikke ind og bus ud med hvad du ved du ikke skal: hvad er parallakse for noget? Vis den hørre døren.

67. Geo. Russell: George Russell, se kap. 2, note 94 og kap. 9, s. 269: "Alle disse spørgsmål er ren akademiske orakelsvarede Russell inde fra sin skygge".

68. Uret der fungerer med en elektrisk ledning fra Dunsink: Ballast Office havde også et normalt udvendigt ur der viste Dunsinktid. Jf. dette kap., note 15.

Hans hånd faldt ned langs siden.
Aldrig ved man noget om det. Spild af tid. Kugler af gasarter der snurrer rundt, krydser hinandens baner, sejler forbi. Altid samme gamle melodi. Gasarter, så fast form, så verden, så kulde, så en død skal, der driver rundt, frossen klippe, ligesom den ananasklump. Månen. Det må være nymåne, sagde hun:
Det tror jeg også.

Han gik videre forbi La Maison Claire.

Vent lidt. Fuldmåne var det den aften sytten dage nøjagtigt, er der nymåne. Gik nede ved Tolkafoden. Ikke ilde for en Fairview-måne. Mens hun roymnede: Den ungema jåmåne svømmer, glut⁶⁹. Han om på den anden side af hende. Albue, arm. Han. Ildormens la-ampe strømmer, glut. Berøring. Fingre. Spørger. Syarer. Ja.

Strands. Strands. Hvis det var sådan, var det sådan. Måtte.

Mr. Bloom trak vejet hastigt og med langsommere skridt passerede han Adam Court.

Med en rolig tag det roligr-lettelse noterede han, dette er gaden her midt på dagen, Bob Dorans⁷⁰ chabbeskuldre. På sin årlige sviretur, sagde M'Coy. De drukker for at sige eller gøre noget eller *cherchez la femme*⁷¹. Oppe på The Coombe med kammesjukler og gadepiger⁷² og resten af året pinligt ædru.

Jo. Tænkte det nok. Stikker ind på The Empire. Væk. Hvad sodavand ville gøre han godt. Her havde Pat Kinsella⁷³ sit Harp Theatre før Whitbred⁷⁴ drev The Queens. En rigtig kernegut.

69. Den unge nymåne svømmer, glut: Fra Thomas Moores *The Young Man's Moon*, oversat til dansk af Emil Aarestrup.

70. Bob Doran: Se kap. 5, note 18 med henv.

71. *Cherchez la femme*: (fr.) Søg kvinden: Fastridtryk der normalt begynder der står en kvinde bag alt.

72. 'kammesjukler og gadepiger: O.t.: "chummies and streetwalkers", smlg. med "whores and chummies" i kap. 16, note 129. "Chummy" er som påbegynt af Sloane nærmest at forstå som pigeas ilfons, soutenør eller lign, men denne betydning er ikke antetester i OED, der om chummy har betydningen skortensfejerdeng. Som anden betydning er nævnt at det kan være en form for "chum", en slot, dvs. en man deler værelse med i nogen tid. I kap. 6, s. 149, bruges "chummy" i betydningen storstensfejerdeng.

73. Pat Kinsella var i 1890'erne ejer af The Harp Musical Hall. Whitbreds fuldning af The Harp Musical Hall som han havde været medejer af.

Dion Boucicault⁷⁵-pantomimen med hans ansigt som en høstmåne og en kysehat. Tre Næsweise Piger fra Skole⁷⁶. Som tiden flyver, ikke? Viste sine lange, røde pantaloner under skørterne. Drankere, drukkende, lo sprøjende, deres drik i strid med deres andedræt. Mere drøn på⁷⁷, Pat. Grove og røde, morskab for drukkenbolte, larmende latter og mere dinglevand. Tag den hvide hat af⁷⁸. Hans blege, svømmende øjne. Hvor er han nu? Tigger et eller andet sted. Den harpe som engang lod os sulle ihjel⁷⁹.

Jeg var lykkeliggere dengang. Eller var det mig? Eller er jeg mig nu? Jeg var otteogtyve. Hun treogtyve. Da vi forlod Lombard Street West var noget ændret. Brod sig ikke om det igen efter Rudy⁸⁰. Kan ikke kalde tiden tilbage. Som at holde vand i hånden. Ville du vende tilbage til dengang? Bare begynde dengang. Ville du? Er du ikke lykkelig i dit hjem du stakkels lille uartige dreng? Ville gerne sy knapperi for mig. Jeg må svare. Skriver det på biblioteket.

Grafton Street, munter med udslæde markiser, lokkede hans sanser. Musselin-sirts, fruer i silke, fornemme enker, klirren af seletoj, dumpe hovslag på den bagende varme brolægning dybt rungende. Tykke ankler den kvinde har med de hvide strømper. Håber regnen vil svine dem til. Bondejokke fra bøhlandet. Alle de tykskankede kom ind. Giver altid en kvinde klodsede fodder. Molly erude af trit, ser det ud til.

75. Boucicault: Dion Boucicault (1820/1822-1890) var en meget produktiv skuespilforfatter og skuespiller. Blandt hans mest kendte stykker (melodramater) er *The Colleen Bawn* (1860), *Airtail-na-Pogue* (1864/65) og *The Shaughraun* (1875). Han havde sin egen skuespillertrup der turnerede i USA, Canada og andre engelsktalende lande. Se også dette kapitel, note 51.

76. Tre Næsweise Piger fra Skole: Reference til Gilbert og Sullivans operette *Mikadoen* (1885) hvor de piger synger "Three Little Maids from School ate we / Perrys Schoolgirl well can be, Filled to the brim with girlish glee! Three little maids from school ..." 77. Mere drøn på: O.t.: "More power" med reference til et whiskey-mærke John Powers.

78. Tag den hvide hat af: minstrelsangene (divde sminker som nogle) Moore og Burgess (Roland MacFaughi i Annotations to Finnegans Wake, s. 322).

79. Den harpe som engang lod os sulle ihjel: Referent til Thomas Moores *The Harp That Once Through Tara's Halls* med ordene "The harp that once through Tara's halls/the soul of music shed,/ now hangs as mute on Tara's walls/ as if that soul were fled ..." Om Tara ses kap. 7, note 103.

80. Leopold Blooms og Molly Blooms son døde 9. januar 1894 da Molly var 23 år (fødselsdag 8. september). Bloom fyldte 28 år engang i 1894. Blooms fødselsdag er ikke kendt.

Han gik videre og gav sig tid foran vinduerne hos Brown Thomas, silkemanufaktur. Kaskader af bånd. Tynde silkestof-fer fra Kina. En skrætsillet urne udgød af sin mund en flod af blodfarvet poplin: skinnende blod. Huguenotterne tog det med hertil. *La causa è santa*. Tara tara. Storartet kor som. Tara. Skal vaskes i regnvand. Meyerbeer⁸¹. Tara, bum bum bum. Nålepuder. Jeg har længe truet med at købe én. Stikker dem i noget alle vegne. Nåle i gardinerne.

Han blokkede lidt af venstre underarm. Afskrabningen næsten væk. Ikke i dag i hvert fald. Må tilbage efter det badevand. Til hendes fødselsdag måske. Junijuliaugustseptember den ottende. Nær ved tre måneder til. Men måske synes hun ikke om den. Kvinder vil ikke samle knappenåle op. Siger det for-korter kær.

Skinnende silketøj, underskørter på slanke messin-

stænger, stråler fra udbrede silkestørømper.

Nyttesløst at gå tilbage. Måtte være. Fortæl mig alt.

Høje stemmer. Solvarm silke. Klirrende seletøj. Alt for en kvinde, hjem og hus, næværk af silke, solv, søde frugter kryd-rede fra Jaffa. Agendath Neraim. Jordens rigdomme.

En varm, menneskelig fyldighed faldt til ro i hans hjerne. Hans hjerne overgav sig. Duften fra omfavnelser greb ham helt. Hans hungrige kød krævede dunkelt og uden ord at tilbede.

Duke Street. Så er vi her. Må spise noget. The Burton. Så føler jeg mig bedre tilpas.

Han drejede om højret ved Combridges, stadig forfulgt. Klirrende, hovslag. Dufsende kroppe, varme, fyldige. Alle kys-sede, gav efter; i dybe sommermarker, filtret sammenpresset græs, i lejetaserners utætte portrum, henover sofaer, knirkende senge.

- Jack, ønskedel!

- Skat!

- Kys mig, Reggy!

- Min ven!

- Elskedel!

Med bankende hjerte skubbede han døren op til Restaurant Burton. Stank overvældede hans skælvende åndedræt: den krasse lugt af kødsaft, sjaskede grøntsager. Se dyrene 'blive fodret.

Mænd, mænd, mænd.

Balancerende på høje stole ved baren, med hatten skubbet om i nakken eller ved bordet råber de på mere gratis brød mens de tylter i sig og grådigt suger mundfulde af sjuskæt tilberedt mad. Deres øjne buler ud mens de tørner deres våde overskæg. En blæg, ung mand med fedtet teint polerede glas, kniv, gaffel og ske med sin serviet. Nythold bakterier. En mand med sovsé-plettet hagesmæk skrøvdede med en gurglende lyd stuppe ned i halsen. En mand spyrrede noget tilbage på sin tallerken: halvtogt brusk; gummer, ingen tænder til at tyggetyggety-ge det. En stor hedekoftelet fra stregensten. Sluger den for at få det overstået. Sørgmodige drænkerøjne. Taget munden, for fuld. Er jeg lige sådan? Se os selv som andre ser os. En hungrig mand er græm i hu. Arbejdende tænder og kæber. Gør det ikke! Åh! Et ben! Den sidste hedenske konge af Irland, Cormac i digtet fra skoletiden, blev kvælt ved Sletry syd for Boyne⁸². Hvad mon det var han spiste. Nøget lækkert. Sankt Patrick omvendte ham til kristendommen⁸³. Kunne dog ikke slugte det hele.

- Øksesteg med kål.

- Én labskovs.

Lugen af mænd. Savsmuld med spytklatter, sødlig varm røg fra cigaretter, stanken af skrætobak, spildt øl, mænds oldfunde pis, urin i gæring.

Det vendte sig i ham.

Her kan jeg ikke få en bid ned. En fyrt der hvæsser kniv og gaffel, for at spise alt det som står foran ham, en gammel kam-

81. Meyerbeer: Giacomo Meyerbeers (1791-1864) opera *Les Huguenots* (1836) handler om karlighed mellem en huguenot og en katolik op til og under Bartolomæusnatten i 1572 hvor franske katolikker dræbte et stor antal huguenotter. I. 4. akt afzægger stykkets katolikker ed om at dræbte deres fiender, huguenotterne, med ordenen "Pour cette cause sainte, j'obéirai sans crainte à mon Dieu" (For denne hellige sag, adlyder jeg uden frygt min Gud). De citerede ord, *La cause è santa* (Sagen er hellig), er fra den italienske version. Dronning Marguerites aria i operan, O Beau Pays de la Touraine, kommenteres af Molly i kap. 18, s. 1036.

82. Den sidste hedenske konge af Irland, Cormac i digtet fra skoletiden, blev kvælt ved Sletry syd for Boyne: Diger er af Samuel Ferguson (1810-1885) og hedder *The Burial of King Cormac*. Det handler om Cormacs død i 266 som følge af kveining i, man fremhældt af druidiske præsters forbudelser efter at kongen var overgået til mono-teisme. Se også kap. 17, note 4.

83. Sankt Patrick omvendte ham til kristendommen: Sankt Patrick kom efter over-leveringen til Irland i 432 e.v.t. Se også kap. 17, note 3.